

تأثیر آنزیم بری و پوشش‌های هیدروکلورئیدی متیل سلولز و کتیرا بر میزان جذب روغن و خواص کیفی سیب‌زمینی سرخ شده

وحید حسین آبادی^۱، فوزان بدیعی^۲، مریم قراچورلو^۳، علی حشمتی^۴

۱- نویسنده مسئول: دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات پست الکترونیکی: vahidhoseinabadi@gmail.com

۲- استادیار بخش تحقیقات مهندسی صنایع غذایی، مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی

۳- استادیار گروه مهندسی علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

۴- دانشجوی دکتری بهداشت و کنترل مواد غذایی، دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: ۹۰/۳/۲۰

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۲/۲۵

چکیده

سابقه و هدف: سیب‌زمینی سرخ شده یکی از فراورده‌هایی است که مصرف آن روند رو به افزایشی پیدا کرده است. سیب‌زمینی سرخ شده به دلیل جذب زیاد روغن در حین فرایند، کالری زیادی وارد بدن می‌سازد و تلاش در زمینه کاهش میزان روغن جذب شده به سلامت افراد جامعه کمک می‌کند. هدف از این تحقیق، بررسی تأثیر آنزیم بری و پوشش‌دهی با متیل سلولز و کتیرا در جذب روغن و خواص کیفی سیب‌زمینی سرخ شده بود.

مواد و روش‌ها: خلال‌هایی از سیب‌زمینی واریته اگریا (Agria) تهیه و بعد از آنزیم بری در آب یا محلول کلرید کلسیم (۰/۰۵٪) در محلول متیل سلولز (۰/۰۵٪، ۰/۱٪ یا ۰/۱۵٪)، کتیرا (۰/۰۵٪، ۰/۱٪ یا ۰/۱۵٪) یا محلول حاوی متیل سلولز (۰/۰۵٪، ۰/۱٪ یا ۰/۱۵٪) یا سوربیتول (۰/۰۵٪، ۰/۱٪ یا ۰/۱۵٪) و سوربیتول (۰/۰۵٪) به منظور پوشش‌دهی فروبرده شدند و سپس به روش عمومی سرخ شدند. بلافاصله بعد از آن، میزان روغن، رطوبت، تردی و رنگ خلال‌ها اندازه‌گیری شد و نمونه‌ها مورد ارزیابی حسی قرار گرفتند. نتایج این ویژگی‌ها با نمونه شاهد مقایسه شد.

یافته‌ها: آنزیم بری و پوشش‌های هیدروکلورئیدی باعث کاهش درصد جذب روغن، افزایش رطوبت و همچنین افزایش تردی بافت در خلال سیب‌زمینی شد ($p < 0.01$). آنزیم بری در محلول کلرید کلسیم میزان جذب روغن در خلال سیب‌زمینی را $61/8\%$ کاهش داد. پوشش متیل سلولز ($0/05\%$) همراه با سوربیتول ($0/05\%$) میزان جذب روغن را در مقایسه با نمونه شاهد از $19/85\%$ به $16/29\%$ کاهش داد. انجام آنزیم بری در محلول کلرید کلسیم باعث افزایش معنی‌داری در رطوبت خلال به میزان ۵٪ شد. استفاده از پوشش‌های هیدروکلورئیدی باعث افزایش معنی‌دار مقدار رطوبت و مقاومت در برابر برش نمونه‌های خلال سیب‌زمینی شد ($p < 0.01$). به طوری که بیشترین مقدار رطوبت ($44/60\%$) مربوط به نمونه‌های پوشش داده شده با متیل سلولز ($1/05\%$) بود. غلظت $1/5\%$ کتیرا همراه با سوربیتول ($0/05\%$) بیشترین مقاومت ($211/13\%$ نیوتن) را در برابر برش ایجاد کرد. نتایج نشان داد که استفاده از پوشش‌های هیدروکلورئیدی باعث افزایش معنی‌دار فاکتورهای L^a, b*, a*, b*، رنگ نمونه‌های خلال سیب‌زمینی در مقایسه با نمونه شاهد شد. در بین نمونه‌های که مورد ارزیابی حسی قرار گرفتند، اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: پوشش متیل سلولز از پوشش کتیرا برای پوشش خلال‌های سیب‌زمینی مناسب‌تر است و نمونه حاوی ۱/۵٪ متیل سلولز به دلیل روغن کمتر، رطوبت بیشتر، بافت و رنگ مناسب‌تر، بهترین تیمار است. سوربیتول همراه پوشش‌های متیل سلولز و کتیرا تفاوت محسوسی در جذب روغن و سایر ویژگی‌ها به وجود نیاورد، اما به دلیل مسائل اقتصادی تیمارهای بدون سوربیتول مناسب‌تر است.

واژگان کلیدی: فرانچ فرایز، سیب‌زمینی سرخ شده، سوربیتول، متیل سلولز، کتیرا، کاهش چربی

• مقدمه

چیپس و سیب‌زمینی سرخ شده (French fries) اشاره کرد. سیب‌زمینی سرخ شده یا خلال نیمه سرخ منجمد به قطعاتی از سیب‌زمینی به طول ۶ تا ۷ سانتی‌متر و سطح

سیب‌زمینی یکی از مهم‌ترین منابع غذایی انسان است. طیف وسیعی فراورده‌ها از سیب‌زمینی تولید می‌شود. از مهم‌ترین فراورده‌های سرخ شده سیب‌زمینی می‌توان به

کاهش افت وزن و کاهش جذب روغن می‌شود (۱۰). Khalil در سال ۱۹۹۹ با استفاده از پوشش دو لایه‌ای هیدروکلریدهای با قابلیت تشکیل ژل، توانست مقدار جذب روغن را در خلال‌ها سیب‌زمینی تا ۵۴٪ کاهش دهد (۱۱). Albert و Mittal تأثیر ۱۱ ماده هیدروکلریدی را برای پوشش دادن محصولات آردی بررسی کردند و نشان دادند که همه این مواد باعث کاهش جذب روغن نسبت به نمونه شاهد شدند (۱۱). Garcia و همکاران مشتقات سلولزی مختلف را برای پوشش خلال‌های سرخ شده به کار برdenد. تفاوتی بین نمونه‌های مختلف از لحاظ ویژگی‌های بافتی و حسی تشخیص داده نشد. پوشش متیل‌سلولز بیشترین تأثیر را داشت و باعث کاهش روغن در حدود ۱۵/۵٪ شد. این نمونه حاوی ۲/۱۴٪ بیشتر رطوبت داشت (۱۲).

مشخص شده است که آنزیم بری خلال‌های سیب‌زمینی در آب یا محلول کلرید کلسیم سبب می‌شود که طی سرخ کردن روغن کمتری جذب کند (۱۳). پوشش با کلرید کلسیم و پکتین شبکه سختی تشکیل می‌دهند که بافت را منسجم و از نفوذ روغن به بافت جلوگیری می‌کند (۱۴). اصلاح خواص فیزیکی و مکانیکی فیلم هیدروکلریدی با استفاده از پلاستی‌سایزرها بر کارابی آن‌ها برای جلوگیری از جذب روغن تأثیر می‌گذارد (۱۲).

هدف از این مطالعه، بررسی تأثیر آنزیم بری در آب یا کلرید کلسیم و پوشش دهی با متیل‌سلولز یا کتیرا همراه یا بدون سوربیتول بر کاهش میزان جذب روغن در سیب‌زمینی سرخ شده بود. تأثیر این عوامل بر سایر خواص خلال سیب‌زمینی مانند مقدار رطوبت، رنگ، بافت و ویژگی‌های ارگانولپتیکی نیز بررسی شد.

• مواد و روش‌ها

مواد: سیب‌زمینی رقم اگریا از مؤسسه تحقیقات نهال و بندر شهرستان بندر عباس و روغن از شرکت بهار تهیه شد. متیل‌سلولز و سوربیتول از شرکت Sigma (آمریکا) و بقیه مواد شیمیایی مصرفی از شرکت Merck (آلمان) تهیه شد. تهیه سیب‌زمینی سرخ شده: سیب‌زمینی‌ها بعد از شستن پوست‌گیری شدن و با استفاده از دستگاه خلال‌کن، خلال‌هایی به ابعاد ۶۰×۸×۸ میلی‌متر تهیه شدند. خلال‌ها به سه گروه تقسیم شدند: گروه اول آنزیم بری نشده (نمونه شاهد)، گروه دوم در آب ۸۵°C به مدت ۶ دقیقه

مقطع ۱cm^۲ مربع اطلاق می‌شود که در روغن داغ نیمه سرخ می‌شوند (۱). خلال سیب‌زمینی طی سرخ شدن مقدار زیادی (حدود ۱۵٪ وزن خود) روغن جذب می‌کند. اگرچه روغن‌ها و چربی‌ها منبع انرژی و مواد مغذی نظیر ویتامین‌های محلول در چربی مثل A، D، E و K و اسیدهای چرب ضروری هستند و طعم مطلوبی به محصول می‌بخشد (۲) اما براساس توصیه انجمن قلب آمریکا میزان دریافت چربی در روز باید کمتر از ۳۰٪ انرژی مورد نیاز بدن باشد. زیرا مصرف زیاد چربی به بیماری‌های قلبی عروقی منجر می‌شود (۳). بنا به این توصیه‌ها امروزه تمایل مصرف کنندگان برای محصولات با میزان چربی کم رو به افزایش است. تلاش برای بوده است که مقدار جذب روغن در فراوردهای سرخ شده نظیر سیب‌زمینی سرخ شده کاهش داده شود (۲).

مقدار جذب روغن در فرایند سرخ کردن فراوردهای سیب‌زمینی تابع عوامل مختلفی است، شامل: کیفیت روغن، دما و زمان سرخ کردن، ترکیبات سیب‌زمینی نظیر رطوبت، ماده خشک، تخلخل و فرایندگاه مقدماتی نظیر خشک کردن و آنزیم بری (۴). برای کاهش جذب روغن روش‌های مختلفی مورد بررسی و استفاده قرار گرفته است؛ نظیر خشک کردن جزئی پیش از سرخ کردن، استفاده از محلول‌های اسمزی مانند آب نمک و اصلاح شرایط پس از خارج کردن غذا از روغن (۶، ۵) به علاوه، آنزیم بری و استفاده از فیلم‌های خوراکی به منظور پوشاندن قطعات ماده غذایی یکی از راههای مهم کاهش جذب روغن. فیلم‌های خوراکی به عنوان دیواره (barrier) مانع جذب روغن می‌شوند (۷). مکانیسم کاهش جذب روغن با استفاده از این پوشش‌ها کاملاً معلوم نیست، اما ویژگی‌هایی مانند مقدار رطوبت پایین، نفوذپذیری یا تراوایی پایین نسبت به رطوبت یا ژله‌ای شدن با گرما (thermogelling) به عنوان عوامل مؤثر در کاهش جذب روغن ذکر می‌شود. تمام مواد پوشش‌دهنده مانع از دست رفتن آب ماده غذایی می‌شوند و ساختار سطح ماده غذایی را که در طول سرخ کردن ایجاد می‌شود، بهبود می‌بخشد (۸).

برش‌های چیپس که قبل از سرخ کردن با پوشش‌های هیدروکلریدی پوشش داده شده‌اند، رنگ یکنواخت و بافت مطلوبی دارند (۹). پوشش‌دهی محصولاتی نظیر ماهی، میگو، پاته‌های گوشتی با این ترکیبات باعث بهبود طعم،

ارزیابی‌های کمی و کیفی خلال‌های سیب‌زمینی سرخ شده

جذب روغن: میزان روغن جذب شده توسط خلال‌های سیب‌زمینی به روش سوکسله تعیین و بر حسب درصد (گرم روغن در صد گرم خلال) گزارش شد.

رطوبت: برای اندازه‌گیری مقدار رطوبت نمونه‌های خلال سیب‌زمینی سرخ شده با تیمارهای مختلف از آون خلا در دمای 70°C استفاده شد. نمونه‌ها تا رسیدن به وزن ثابت درون آون قرار گرفتند و رطوبت آن‌ها محاسبه شد.

تردی خلال سیب‌زمینی: از دستگاه بافت‌سنج اینستران برای اندازه‌گیری تردی خلال‌ها استفاده شد. در این دستگاه از نیروی برشی و آزمون کرامر ۵ تیغه‌ای برای تعیین تردی استفاده شد. از ۵ تیغه به صورت عمود بر بش برش خلال‌ها استفاده شد. در هر آزمون از ۴ خلال استفاده شد. به این ترتیب، هر خلال از ۵ نقطه توسط تیغه‌ها بش داده شد. سرعت حرکت تیغه‌ها ۹۶ میلی‌متر بر دقیقه بود. در هر آزمون میزان نیروی مورد نیاز برای برش ثبت شد.
(۱۶)

اندازه‌گیری رنگ: رنگ خلال‌ها با استفاده از دستگاه هانترب (Hunterlab) و با سه مولفه L^* , a^* و b^* سنجیده شد. L^* شدت روشنایی یا ارزش رنگ (سفیدی- سیاهی)، a^* تمایل به قرمزی یا سبزی و b^* تمایل به زردی یا آبی را نشان می‌دهد. هر چه a^* بزرگ‌تر باشد، تمایل به قرمزی بیشتر است و هر چه b^* بزرگ‌تر باشد، تمایل به سمت رنگ زرد بیشتر است. فاکتور ΔE (تفییر رنگ کلی) برای نمونه‌ها با استفاده از این رابطه محاسبه شد:

$$\Delta E = \sqrt{(L^* - L_0^*)^2 + (a^* - a_0^*)^2 + (b^* - b_0^*)^2}$$

b_0^* , a_0^* , L_0^* پارامترهای رنگی نمونه‌های خلال سیب‌زمینی سرخ شده آنزیم‌بری نشده و بدون پوشش هستند.

ارزیابی حسی: ارزیابی حسی برای ۷ نمونه از خلال‌ها از جمله نمونه شاهد و آنزیم‌بری شده در آب یا کلرید کلسیم و نمونه‌های آنزیم‌بری شده در کلرید کلسیم و پوشش داده شده با کتیرا $1/5\%$ و بدون سوربیتول یا پوشش داده شده با متیل‌سولولز $1/5\%$ و بدون سوربیتول انجام گرفت که از لحاظ ویژگی‌های میزان جذب روغن، رطوبت و تردی بهتر بودند.

آنزیم‌بری شدن و گروه سوم به منظور آنزیم‌بری در محلول $0/5\%$ کلرید کلسیم در دمای 85°C به مدت ۶ دقیقه فرو برده شدند. خلال‌های آنزیم‌بری شده از آب یا محلول کلرید کلسیم، خارج و بلا فاصله در یکی از محلول‌های حاوی پوشش‌دهنده هیدروکلوفئیدی به مدت ۲ دقیقه در دمای اتاق غوطه‌ور شدند. محلول پوشش‌دهنده شامل محلول کتیرا با غلظت‌های $0/5\%$, $1/5\%$ و $1/5\%$ و متیل سولولز با غلظت‌های $0/5\%$, $1/5\%$ و $1/5\%$ بود.

در سری دیگر از آزمایشات به منظور بررسی بر هم‌کنش بین پلاستی سایزر و پوشش‌دهنده‌های کتیرا و متیل‌سولولز بر خواص خلال‌ها، سوربیتول به مقدار $0/5\%$ به محلول کتیرا با غلظت‌های $0/5\%$, $1/5\%$ و $1/5\%$ و متیل سولولز با غلظت‌های $0/5\%$, $1/5\%$ و $1/5\%$ اضافه شد. خلال‌ها در این محلول نیز فرو برده شدند. سپس خلال‌ها از محلول حاوی پوشش‌دهنده خارج و به منظور کاهش آب سطحی به مدت ۱۰ دقیقه در آون 15°C در آون قرار گرفتند و آب‌گیری شدند. خلال‌ها بعد از مرحله آب‌گیری بلا فاصله در روغن سرخ کردنی در دمای $180 \pm 10^{\circ}\text{C}$ به مدت ۶ دقیقه درون سرخ کن به روش عمیق (deep-fat frying) سرخ شدند. سپس خلال‌ها در دمای اتاق خنک شدند و روغن اضافی آن‌ها گرفته شد. نمونه شاهد نیز بدون فرو بردن در محلول پوشش‌دهنده مثل سایر نمونه‌ها خشک و سرخ شد.

تجهیزات: دستگاه‌های مورد استفاده عبارت بودند از: آون معمولی Memmert مدل ۶۰۰ ساخت آلمان، آون خلا Ehret مدل VTS70 ساخت آلمان، بافت‌سنج هانسفیلد مدل H5KS ساخت انگلستان، دستگاه اسپکتروفتومتر pharmacia NO VASPEC2 شرکت NO شرکت A55/Supremia شرکت Moulinex فرانسه، سرخ کن مدل Gerhardt vapodest 30 شرکت Hemle آلمان، سوکسله اتوماتیک مدل Z323 شرکت Z323 آلمان، دستگاه هانترب مدل D25-9000 آمریکا، ترازوی دیجیتالی حساس مدل Bp210s شرکت Sartorius آلمان، آسیاب برقی مدل Guicer Blender شرکت ناسیونال Moulinex ایران، خلال کن مدل b66 Type شرکت فرانسه.

تأثیر آنزیم بری و ... / وحید حسین آبادی و همکاران

۴۱۵۲ (ویژگی های روغن های خوارکی سرخ کردنی جهت مصرف در صنایع غذایی) مطابقت داشت (۲۱).

جدول ۱- ویژگی های سیب زمینی و روغن سرخ کردنی مصروفی

آزمون	انحراف معیار \pm میانگین
سیب زمینی	
ماده خشک (درصد وزنی)	۲۲/۸۷ \pm ۰/۰۸
قند احیاء (درصد وزنی)	۰/۳۴ \pm ۰/۰۳
وزن مخصوص	۱/۱۴ \pm ۰/۰۰۸
روغن سرخ کردنی	
عدد اسیدی (mg/g)	۰/۰۲۵ \pm ۰/۰۰۴
عدد پراکسید (میلی اکی و الان در کیلوگرم)	۰/۵ \pm ۰/۰۰۴

نتایج تأثیر آنزیم بری و استفاده از پوشش های هیدروکلرئیدی متیل سلولز و کتیرا همراه با / بدون سوربیتول بر مقدار جذب روغن، رطوبت، مقاومت بافت و رنگ نمونه های خلال سیب زمینی در جدول ۲ آورده شده است.

تجزیه و تحلیل آماری نشان داد که استفاده از پوشش های هیدروکلرئیدی باعث کاهش معنی داری در میزان جذب روغن نمونه های خلال سیب زمینی شد ($P < 0/01$). کمترین مقدار جذب روغن ($16/29\%$) مربوط به خلال های پوشش داده شده با متیل سلولز (محلول $1/5\%$) و سوربیتول $(0/5\%)$ بود.

به منظور ارزیابی حسی نمونه ها از آزمون پذیرش به روش رتبه بندی استفاده شد و از ۸ ارزیاب آموزش دیده برای این منظور استفاده شد. در این روش، نمونه ها کدگذاری شدند و در ظروف مشابهی در اختیار ارزیاب ها قرار گرفتند. ارزیاب ها باید نمونه ها را از نظر ویژگی های طعم، بو، رنگ، شکل ظاهری، تردی و در نهایت قابلیت پذیرش کلی، ارزیابی و امتیاز بندی می کردند. در این آزمون، امتیاز ۵ برای ویژگی عالی و امتیاز ۱ برای ویژگی ضعیف در نظر گرفته شد (۱۷).

روش های آزمون سیب زمینی و روغن: مقدار ماده خشک سیب زمینی با خشک کردن ۵ گرم از نمونه در آون خلا و در دمای 75°C تا رسیدن به وزن ثابت تعیین شد. وزن مخصوص و مقدار قند احیا سیب زمینی طبق روش های AOAC تعیین شد (۱۸). عدد اسیدی و پراکسید روغن مطابق استانداردهای ملی کشور بشماره ۴۱۷۹ و ۴۱۷۸ اندازه گیری شد (۲۰).

تجزیه و تحلیل آماری داده ها: آزمایش ها در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی و در ۳ تکرار انجام شدند. نتایج توسط نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد. از آزمون دانکن برای مقایسه میانگین تیمارها (سطح 0.1%) استفاده شد.

• یافته ها

نتایج حاصل از ویژگی های سیب زمینی و روغن سرخ کردنی مصروفی در جدول ۱ نشان داده شده است. مشخصات روغن سرخ کردنی با استاندارد ملی شماره

جدول ۲ - مقدار جذب روغن، رطوبت و مقاومت بافت خلال های سیب زمینی بعد از تیمارهای مختلف

آنژیم بری شده در	آزمون	جذب روغن (%)	رطوبت (%)	مقاومت بافت (نیوتون)
شاهد				
آب	کلرید کلسیم	۱۹/۸۵ \pm ۰/۴۹ ^a	۳۸/۳۷ \pm ۰/۱۳ ^g	۱۲۱/۴۰ \pm ۲/۱۴ ^d
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪	۱۹/۸۷ \pm ۰/۸۱ ^a	۳۷/۹۳ \pm ۰/۲۴ ^g	۱۳۳/۱۰ \pm ۱/۴۶ ^d
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱/۵٪	۱۸/۱۴ \pm ۰/۷۷ ^b	۴۰/۰۶ \pm ۰/۲۵ ^f	۱۹۶/۱۹ \pm ۲/۲۴ ^{abc}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۷/۶۰ \pm ۰/۹۴ ^c	۴۲/۸۳ \pm ۰/۳۴ ^c	۱۷۷/۲۰ \pm ۲/۰۷ ^c
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۷/۲۰ \pm ۰/۶۷ ^c	۴۳/۳۳ \pm ۰/۳۹ ^{dc}	۱۹۴/۲۷ \pm ۰/۹۸ ^{abc}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۶۸ \pm ۰/۱۴ ^{hi}	۴۴/۲۳ \pm ۱/۱۴ ^{ab}	۲۰۶/۹۷ \pm ۰/۸۷ ^{ab}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۷/۷۰ \pm ۰/۴۴ ^c	۴۲/۸۳ \pm ۱/۰۴ ^c	۱۷۴/۶۷ \pm ۱/۸۹ ^{dc}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۸۶ \pm ۰/۶۵ ^f	۴۳/۴۳ \pm ۰/۹۹ ^d	۱۹۲/۹۳ \pm ۲/۳۳ ^{abc}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۵۹ \pm ۰/۵۴ ⁱ	۴۴/۲۳ \pm ۰/۸۹ ^{ab}	۲۱۱/۱۳ \pm ۱/۰۸ ^a
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۸۶ \pm ۰/۷۴ ^f	۴۴/۰۷ \pm ۰/۷۸ ^b	۱۸۰/۵۷ \pm ۰/۷۷ ^{bc}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۷۰ \pm ۰/۸۰ ^{hi}	۴۴/۱۰ \pm ۱/۱۴ ^b	۲۰۰/۲۷ \pm ۰/۸۴ ^{abc}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۳۰ \pm ۰/۹۹ ^j	۴۴/۶۰ \pm ۱/۰۸ ^a	۲۱۰/۹۷ \pm ۱/۰۵ ^a
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۸۲ \pm ۰/۳۹ ^{fg}	۴۲/۸۰ \pm ۱/۰۸ ^e	۱۷۹/۶۳ \pm ۲/۱۱ ^{bc}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۷۶ \pm ۰/۱۴ ^{fg}	۴۲/۹۷ \pm ۱/۲۴ ^{de}	۲۰۰/۲۷ \pm ۰/۲۰ ^{abc}
کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	۱۶/۲۹ \pm ۰/۶۹ ^j	۴۳/۹۳ \pm ۱/۱۱ ^{cd}	۲۰۷/۴۰ \pm ۱/۱۴ ^{ab}

میانگین هایی که در پک ستون با حروف مختلف نشان داده شده اند اختلاف معنی دار دارند ($P < 0/01$).

نتایج به صورت میانگین \pm انحراف معیار (mean \pm S.D.) گزارش شده است.

پوشش‌های هیدروکلوریدی باعث افزایش معنی‌داری در فاکتورهای L^* , a^* , b^* نسبت به نمونه شاهد شده است (P < ۰/۰۱). نتایج حاصل در جدول ۳ آورده شده است.

استفاده از پوشش‌های هیدرولوئیدی باعث افزایش معنی‌دار رطوبت و مقاومت در برابر برش نمونه‌های خلال سبب‌زمینی شد ($P < 0.01$). به طوری که بیشترین مقدار رطوبت (44%) مربوط به نمونه‌های پوشش داده شده با متیل سلوزل (15%) بود. غلظت $1/5$ ٪ کتیرا همراه با سوربیتول (5%) بیشترین مقاومت ($13/21$ نیوتون) را در برابر برش نشان داد.

تجزیه و تحلیل آماری مولفه‌های L^* , b^* و a^* مربوط به رنگ نمونه‌های خلال سیب‌زمینی نشان داد که استفاده از

جدول ۳- مقدار رنگ خلال‌های سیب‌زمینی بعد از آنزیم‌بری و استفاده از پوشش‌های خوارکی بر حسب L، a و b

آنزیم پری شده در	شاده	آب	کلرید کلسیم	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱٪ و سوربیتول ۰/۵٪	کلرید کلسیم و پوشش با کتیرای ۱/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪
EΔ	b	فاکتور b	a	فاکتور a	L	فاکتور L			
+ f	۴۳/۳۷ ± ۱/۲۳ ^g	۰/۶ ± ۰/۰۱ ^f	۶۷/۲ ± ۱/۰۱ ^f						
۵/۰ ۱ ± ۰/۷۵ ^{bc}	۴۷/۴۳ ± ۲/۰۱ ^{ef}	۱/۲ ± ۰/۰۲ ^e	۶۹/۹۷ ± ۱/۲۱ ^{bc}						
۲/۷۷ ± ۰/۰۵ ^{ab}	۵۰/۱۳ ± ۱/۴۵ ^{bc}	۰/۷۷ ± ۰/۱۲ ^{ef}	۶۹/۹۳ ± ۰/۰۵ ^{bc}						
۲/۴۳ ± ۰/۰۴ ^f	۴۹/۳۷ ± ۰/۰۵ ^{cd}	۲ ± ۰/۰۴ ^{dc}	۷۰ ± ۰/۴۱ ^{bc}						
۲/۹ ± ۰/۰۴ ^f	۴۸/۷ ± ۰/۰۷ ^{cde}	۲/۲ ± ۰/۰۳ ^{dc}	۶۸/۶۳ ± ۰/۰۴ ^{cdef}						
۲/۸ ± ۰/۰۳ ^{ab}	۴۸/۰۷ ± ۰/۰۶ ^{cdef}	۲/۸۷ ± ۰/۱۱ ^{ab}	۶۵/۷۳ ± ۱/۰۲ ^e						
۲/۱۳ ± ۰/۰۵ ^{ab}	۴۸/۸۷ ± ۰/۰۴ ^{cde}	۲/۰۳ ± ۰/۰۲ ^{dc}	۶۹/۴۷ ± ۱/۰۸ ^{bcde}						
۴/۹۷ ± ۰/۰۱ ^{ab}	۴۷/۷ ± ۰/۰۸ ^{def}	۲/۹۳ ± ۰/۰۴ ^{ab}	۶۵/۲۳ ± ۱/۰۲ ^e						
۶/۹ ± ۰/۰۳ ^{ab}	۴۷/۸ ± ۰/۰۹ ^h ^{def}	۲/۴۷ ± ۰/۱۲ ^{ab}	۶۳/۲۷ ± ۱/۰۱ ^h						
۵/۴۷ ± ۰/۰۱ ^{ab}	۵۱/۹ ± ۱/۰۵ ^a	۱/۸ ± ۰/۰۹ ^d	۷۲/۷۳ ± ۱/۰۲ ^a						
۴/۸۳ ± ۰/۰۴ ^{ab}	۵۱/۶۱ ± ۰/۰۱ ^{ab}	۲/۲ ± ۰/۰۱ ^{dc}	۷۰/۷۳ ± ۰/۰۵ ^b						
۳/۶۷ ± ۰/۰۹ ^{ab}	۴۸/۰۹ ± ۱/۲۳ ^{cde}	۲/۷۷ ± ۰/۱۴ ^{ab}	۶۷/۹۷ ± ۰/۰۶ ^h ^{def}						
۲/۹۳ ± ۰/۰۳ ^{ab}	۴۷/۹۳ ± ۱/۲۱ ^{def}	۲/۸۳ ± ۰/۰۲ ^{ab}	۶۸/۳۳ ± ۰/۰۹ ^h ^{cdef}						
۳/۰۷ ± ۰/۰۴ ^e	۴۷/۴ ± ۱/۰۲ ^{ef}	۲/۹۳ ± ۰/۰۶ ^{ab}	۶۷/۹۳ ± ۰/۰۸ ^{ef}						
۳/۶۳ ± ۰/ ^{de}	۴۶/۸۷ ± ۰/۰۹ ^f	۳/۰۳ ± ۰/۰۱ ^a	۶۷/۴ ± ۱/۰۱ ^f						

میانگین‌هایی که در یک ستون با حروف مختلف نشان داده اند اختلاف معنی‌دار دارند ($P < 0.01$). نتایج به صورت میانگین، \pm انحراف میار (mean \pm S.D.) گزارش شده است.

جدول ۴- ارزیابی ویژگی‌های ارگانولپتیکی خلال‌های سیب‌زمینی سرخ شده با استفاده از آزمون پذیرش به روش رتبه‌بندی

تیمار								امتیاز ویژگی‌های ارگانولپتیکی
آنتیبیوتیک شده در کلرید کلسیم و پوشش با متیل سلوژن٪ و سوربیتول٪	آنتیبیوتیک شده در کلرید کلسیم و پوشش با پوشش با میل سلوژن٪	آنتیبیوتیک شده در کلرید کلسیم و پوشش با کاتپیرای٪ و سوربیتول٪	آنتیبیوتیک شده در کلرید کلسیم و پوشش با سوربیتول٪	آنتیبیوتیک شده در کلرید کلسیم و پوشش با کاتپیرای٪ و سوربیتول٪	آنتیبیوتیک شده در کلرید کلسیم و پوشش با کاتپیرای٪ و سوربیتول٪	آنتیبیوتیک شده در کلرید کلسیم و پوشش با کاتپیرای٪ و سوربیتول٪	آنتیبیوتیک شده در کلرید کلسیم و پوشش با کاتپیرای٪ و سوربیتول٪	شاهد
۴/۵۰ ± ۰/۵۸ ^a	۴/۱۷ ± ۰/۸۵ ^a	۴/۳۳ ± ۰/۶۶ ^a	۴/۱۷ ± ۰/۷۲ ^a	۴/۰ ۱ ± ۰/۴۵ ^a	۴/۰ ۱ ± ۰/۸۲ ^a	۳/۸۳ ± ۰/۲۹ ^a		رنگ
۴/۱۷ ± ۰/۲۷ ^a	۴/۳۳ ± ۰/۰ ۱ ^a	۴/۱۷ ± ۰/۰ ۶ ^a	۴/۳۳ ± ۰/۱۱ ^a	۴/۱۷ ± ۰/۲۲ ^a	۴± ۰/۰ ۲ ^a	۳/۵ ± ۰/۱۲ ^a		ظاهر
۴/۱۷ ± ۰/۲۲ ^a	۳/۸۳ ± ۰/۲۲ ^a	۳/۸۳ ± ۰/۲۲ ^a	۳/۶۷ ± ۰/۲۲ ^a	۴ ± ۰/۲۲ ^a	۳/۱۷ ± ۰/۲۲ ^a	۴ ± ۰/۲۲ ^a		بو
۴/۳۴ ± ۰/۰ ۸ ^a	۴/۳۳ ± ۰/۰ ۲ ^a	۴ ± ۰/۲۲ ^a	۳/۸۳ ± ۰/۳۵ ^a	۳/۶۷ ± ۰/۴۵ ^a	۳/۵ ± ۰/۴۷ ^a	۴/۱۷ ± ۰/۰ ۶ ^a		طعم
۴ ± ۰/۲۹ ^a	۴/۵ ± ۰/۰ ۲ ^a	۴/۳۳ ± ۰/۰ ۲ ^a	۳/۶۷ ± ۰/۴۲ ^a	۳/۸۸ ± ۰/۵۴ ^a	۴ ± ۰/۰ ۹ ^a	۳/۳۳ ± ۰/۹۲ ^a		تردی
۴/۵ ± ۰/۵۳ ^a	۴/۳۳ ± ۰/۴۲ ^a	۴/۳۳ ± ۰/۲۹ ^a	۳/۶۷ ± ۰/۳۳ ^a	۳/۸۳ ± ۰/۰ ۴۸ ^a	۳/۶۷ ± ۰/۶۹ ^a	۴ ± ۰/۰ ۷۸ ^a		قابلیت پذیرش

نتایج، میانگین \pm انحراف معیار (mean \pm S.D) نمره ارزیابی هشت ارزیاب است.

• بحث

استفاده از غلظت ۱/۵٪ متیل سلولز بدون سوربیتول می‌تواند کمترین میزان جذب روغن را در نمونه به همراه داشته باشد. ضمن اینکه غلظت ۱/۵٪ کتیرا بدون سوربیتول با غلظت ۱٪ متیل سلولز بدون سوربیتول اختلاف آماری معنی‌داری در کاهش جذب روغن نداشتند.

تأثیر پوشش هیدروکلوریک بر کاهش جذب روغن در فراوردهای سرخ شده سیب‌زمینی در چند تحقیق بررسی شده است، نتایج این تحقیق با نتایج سایر محققان که اعلام کرده‌اند با افزایش غلظت پوشش دهنده، میزان جذب روغن کاهش می‌یابد، مطابقت دارد (۲۶، ۸، ۵، ۲). پوشش دهنده هیدروکلوریک سبب کاهش جذب روغن در فراوردهای مختلف سرخ شده به مقدار ۰/۶٪ تا ۰/۵۷٪ می‌شود. با این‌که در بهترین حالت در تحقیق حاضر مقدار کاهش جذب روغن کمتر از این تحقیقات است؛ اما علت این اختلافات ناشی از متفاوت بودن نوع و غلظت پوشش دهنده هیدروکلوریک، نوع فراورده سیب‌زمینی نظیر چیپس یا سیب‌زمینی سرخ شده است.

میزان رطوبت: Gamble و همکاران (۲۷) بافت خلال سرخ شده سیب‌زمینی را با میکروسکپ الکترونی مطالعه و بیان کردند که طی سرخ کردن، ساختار سلولی شکسته شده و کاهش جزئی در اندازه سلول‌ها دیده می‌شود. این اتفاق به دلیل چروکیدگی غشای سلول‌های حرارت دیده و تجزیه و تخریب لایه‌های میانی دیواره‌های سلولی است. با کاربرد پوشش هیدروکلوریک بر سطح خلال‌ها ظرفیت نگهداری آب افزایش می‌یابد و شدت تبخیر در فرایند سرخ کردن کنترل می‌شود. در نتیجه، مقدار بیشتری از رطوبت محصول حفظ می‌شود و رطوبت نهایی آن بالاتر خواهد بود.

اثر آنژیم بری در محلول کلرید کلسیم ۰/۵٪ و پوشش‌های هیدروکلوریک بر میزان رطوبت خلال‌های سیب‌زمینی در سطح ۱٪ معنی‌دار بود و طی آنژیم بری در محلول کلرید کلسیم و استفاده از هیدروکلوریک‌ها میزان رطوبت حفظ شده در خلال سیب‌زمینی افزایش یافت. پوشش‌های هیدروکلوریک از خروج ملکول‌های آب جلوگیری می‌کنند و باعث افزایش رطوبت در محصول می‌شوند.

ویژگی‌های مواد اولیه سیب‌زمینی و روغن سرخ کردنی: سیب‌زمینی رقم اگریا به علت وزن مخصوص و ماده خشک بالا برای تولید فراورده‌های مانند سیب‌زمینی سرخ شده مناسب است؛ زیرا راندمان تولید بالاتری دارد، روغن کمتری مصرف می‌کند، تردی بیشتری دارد و مقدار قند احیا آن کم است. روغن سرخ کردنی که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفت، عدد اسیدی و پراکسید نسبتاً پایینی داشت و برای سرخ کردن مناسب تلقی شد (۲۱).

تأثیر آنژیم بری و پوشش‌های خوراکی بر ویژگی‌های کیفی سیب‌زمینی سرخ شده:

میزان جذب روغن: آنژیم بری در آب ۸۵°C به مدت ۶ دقیقه اثر معنی‌داری بر کاهش جذب روغن نداشت، اما آنژیم بری در محلول ۰/۵٪ کلرید کلسیم ۸۵°C به مدت ۶ دقیقه نسبت به نمونه شاهد میزان جذب روغن را به طور معنی‌داری و به مقدار ۸/۶٪ کاهش داد. این یافته با نتایج تحقیقات قبلی مطابقت دارد (۲، ۱). علت کاهش جذب روغن طی آنژیم بری در محلول کلرید کلسیم به نقش یون‌های کلسیم در ایجاد پیوند بین گروه‌های کربوکسیل پکتین موجود در سیب‌زمینی مربوط می‌شود که با ایجاد این پیوند بافت محکم‌تری در سطح سیب‌زمینی ایجاد می‌شود.

همان طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، بین مقدار جذب روغن خلال‌های پوشش داده شده با متیل سلولز یا کتیرا همراه با سوربیتول یا بدون سوربیتول نسبت به نمونه‌های شاهد، آنژیم بری شده در آب و آنژیم بری شده در محلول ۰/۵٪ کلرید کلسیم تفاوت معنی‌داری وجود دارد (۰/۰۱<P). با افزایش غلظت پوشش‌های هیدروکلوریک متیل سلولز و کتیرا از ۰/۵٪ به ۱٪ و ۱/۵٪ مقدار جذب روغن توسط خلال سیب‌زمینی به طور معنی‌داری کاهش بیشتری یافت.

تأثیر پوشش هیدروکلوریک متیل سلولز از کتیرا در غلظت‌های برابر بیشتر است، به طوری که پوشش متیل سلولز با غلظت ۱/۵٪ همراه با سوربیتول ۰/۵٪ و پوشش متیل سلولز با غلظت ۱/۵٪ و بدون سوربیتول هر دو به ترتیب با میزان جذب روغن ۰/۱۶٪ و ۰/۱۶٪ و ۰/۱۶٪ موثرترین تیمارها بودند، از طرف دیگر چون طی استفاده از سوربیتول اختلاف آماری معنی‌داری به دست نیامد،

با مقایسه نتایج مقدار رطوبت و درصد روغن جذب شده در خلال‌های سیبزمنی سرخ شده، مشخص می‌شود که با کاهش مقدار جذب روغن، رطوبت خلال‌های سیبزمنی افزایش می‌یابد.

بافت سیبزمنی: بافت مهم‌ترین شاخص کیفی است که تأثیر پخت را نشان می‌دهد. به نظر *Mccomber* و همکاران (۲۸) آزمون تنش شاخص تغییرات بافتی خلال‌های سیبزمنی آنزیم‌بری شده، تحت تأثیر دماها و زمان‌های مختلف قرار دارد. مقاومت در برابر برش سیبزمنی سرخ شده و آنزیم‌بری شده در آب یا کلرید کلسیم نسبت به نمونه شاهد افزایش نشان داد. آنزیم‌بری در محدوده دمای ۵۰-۷۰°C سفتی بافت فراورده‌های سرخ شده سیبزمنی را افزایش می‌دهد. در دماهای بالا آنزیم پکتین متیل استراز فعال می‌شود و در دمای ۵۰-۷۰°C فعالیت این آنزیم به شدت افزایش می‌یابد و از ۷۵°C به بالا فعالیت آن کاهش می‌یابد (۲۹). مشخص شده است که در دماهای آن کاهش می‌یابد (۲۹). مشخص شده است که در دماهای ۶۰-۷۵°C به ویژه در ۷۰°C تعداد زیادی از گرانول‌های ناشاسته ژلاتینه می‌شوند و کلسیم بیشتری آزاد می‌کنند. یون‌های کلسیم با گروه‌های کربوکسیل حاصل از عمل آنزیم پکتین متیل استراز واکنش داده و سفتی بافت را افزایش می‌دهد (۳۰).

برخی محققان سفتی بافت را به دلیل مقادیر آمیلوز و آمیلوپکتین مربوط می‌دانند. آمیلوز رها شده از دانه‌های نشاسته به دلیل ایجاد پیوند هیدروژنی بین ملکولی با دیگر پلی‌ساقاریدهای دیواره سلولی به عنوان سیمان بین سلولی عمل می‌کند و چسپندگی افزایش می‌یابد. زمان کافی آنزیم‌بری باعث توزیع مناسب یون‌های کلسیم در دیواره سلولی می‌شود (۳۱).

در نمونه سیبزمنی سرخ شده که در محلول ۰/۵٪ کلرید کلسیم آنزیم‌بری شده است، به دلیل پیوند بین یون‌های کلسیم و گروه‌های کربوکسیل حاصل از عمل آنزیم پکتین متیل استراز، سفتی بافت خلال به طور معنی‌دار زیاد شد.

پوشش‌های هیدروکلوفیدی روی بافت سیبزمنی سرخ شده تأثیر گذاشت و باعث افزایش مقاومت خلال سیبزمنی در برابر نیروی برش شد. همه نمونه‌های پوشش داده شده نسبت به نمونه شاهد به طور معنی‌دار مقاومت بیشتری در مقابل برش از خود نشان دادند.

آنژیم‌بری کردن خلال سیبزمنی در آب به تنهایی تأثیری در افزایش رطوبت خلال سیبزمنی نداشت، اما آنزیم‌بری در محلول کلرید کلسیم ۰/۵٪ باعث افزایش معنی‌دار رطوبت خلال به میزان ۵٪ شد (جدول ۲). نمونه آنزیم‌بری شده در محلول کلرید کلسیم و پوشش داده شده با متیل‌سلولز ۱/۵٪ با ۴۴/۶٪ دارای بیشترین مقدار رطوبت بود و مقدار رطوبت آن ۱۷٪ بیشتر از نمونه شاهد بود. همان‌طور که مشاهده می‌شود، با افزایش غلظت پوشش دهنده‌های متیل‌سلولز و کتیرا ماندگاری رطوبت در محصول و درصد رطوبت آن افزایش می‌یابد، اما هیدروکلوفید متیل‌سلولز در غلظت‌ها ۰/۵٪ و ۱٪ تفاوت معنی‌داری در افزایش رطوبت محصول ندارد.

استفاده همزمان از سوربیتول همراه با هیدروکلوفید کتیرا تأثیری در افزایش رطوبت در مقایسه با نمونه‌های پوشش داده شده با کتیرا نداشت و نمونه‌های پوشش داده شده با کتیرا همراه با سوربیتول یا بدون سوربیتول دارای مقدار رطوبت تقریباً برابری بودند. اما در نمونه‌های پوشش داده شده با هیدروکلوفید متیل‌سلولز، افزودن پوشش سوربیتول نه تنها باعث افزایش رطوبت نشد، بلکه به مقداری اندک نیز از مقدار رطوبت خلال‌های سیبزمنی کاهش داد.

در تحقیق حاضر، نمونه‌های خلال سیبزمنی پوشش داده شده با کتیرا (۱٪) یا متیل‌سلولز (۱٪) و سوربیتول به ترتیب ۱۳/۶٪ و ۱۲/۷٪ بیشتر از نمونه شاهد رطوبت داشتند. این نتایج بیشتر از مقادیر گزارش شده به وسیله سایر محققان است. *García* و همکاران (۱۲) در سال ۲۰۰۲ اعلام کردند که استفاده از متیل‌سلولز ۱٪ همراه با سوربیتول ۰/۵٪ باعث افزایش رطوبت خلال سیبزمنی به میزان ۶/۳٪ می‌شود. *Darei* و همکاران (۳۳) گزارش کردند که پوشش‌های مختلف شامل CMC ۰/۵٪، CMC ۱٪، کتیرا ۱٪، کتیرا ۰/۳٪، گوار ۰/۵٪ و گوار ۰/۲٪ سبب ۹٪ افزایش رطوبت نمونه به ترتیب به مقدار ۶/۲٪، ۸/۷٪، ۷/۳٪، ۵/۱٪ و ۹/۸٪ در مقایسه با نمونه شاهد شدند.

تأثیر پوشش‌های هیدروکلوفیدی متیل‌سلولز و کتیرا بر حفظ رطوبت خلال سیبزمنی کمتر از سایر هیدروکلوفیدهای دیگر نظیر پکتین، آلژینات یا CMC است که به وسیله جوکار و همکاران (۲۲) مورد مطالعه قرار گرفتند. این اختلافات از متفاوت بودن خواص

معنی داری با نمونه شاهد ندارند. نمونه با پوشش کتیرا (۰/۰٪) همراه با سوربیتول (۰/۵٪)، کتیرا (۱/۵٪)، کتیرا (۰/۰٪)، متیل سلولز (۰/۰٪ یا ۱٪) دارای روشی بیشتری نسبت به نمونه شاهد هستند. در نتیجه، هر چه غلظت پوشش دهنده (کتیرا و متیل سلولز) افزایش یافت، تقریباً فاکتور L^* کمتر شد و به کارگیری سوربیتول همراه با پوشش دهنده هیدروکلوفیدی سبب شد فاکتور L^* بیشتر کاهش یابد.

پوشش هیدروکلوفیدها و سوربیتول سبب افزایش فاکتور a^* شد. هر چه غلظت پوشش متیل سلولز افزایش یافت، فاکتور a^* نیز زیاد شد. به طوری که نمونه با پوشش متیل سلولز (۰/۵٪) و سوربیتول نسبت به متیل سلولز (۱٪) دارای پوشش کتیرا (۱٪) و سوربیتول نسبت به کتیرا (۱٪) دارای فاکتور a^* بزرگتری هستند و اختلاف بین آنها معنی دار است ($P < 0/01$).

در مورد پوشش دهنده کتیرا همراه با سوربیتول، نمونه کتیرای ۰/۵٪ و سوربیتول دارای فاکتور a^* بزرگتر از کتیرای ۰/۰٪ بود، اما این تفاوت معنی دار نبود. اما نمونه کتیرای ۱٪ و سوربیتول فاکتور a^* کوچکتری نسبت به نمونه کتیرای ۱٪ داشت و این تفاوت در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بود. نمونه کتیرای ۱/۵٪ و سوربیتول ۰/۵٪ دارای فاکتور a^* کوچکتری از کتیرای ۱/۵٪ بود، ولی این تفاوت در سطح احتمال ۱٪ معنی دار نبود. تقریباً وجود سوربیتول همراه هیدروکلوفید کتیرا باعث کاهش فاکتور a^* شد.

پوشش هیدروکلوفیدی متیل سلولز بدون سوربیتول تقریباً فاکتور a^* کوچکتری نسبت به هیدروکلوفید کتیرای بدون سوربیتول دارد. همچنین، فاکتور a^* در هیدروکلوفید متیل سلولز همراه با سوربیتول نسبت به مقدار آن در هیدروکلوفید کتیرای همراه با سوربیتول کوچکتر است. این تفاوت در هر سه غلظت (۰/۰٪، ۱٪ و ۱/۵٪) معنی دار بود. به طور کلی کاربرد هیدروکلوفیدهای کتیرا و متیل سلولز باعث افزایش فاکتور a^* می شود، ضمن این که هر چه غلظت پوشش دهنده بیشتر شود، فاکتور a^* نیز افزایش می یابد.

فاکتور b^* همه نمونه های پوشش داده شده با هیدروکلوفید کتیرا و متیل سلولز در غلظت های مختلف همراه با سوربیتول یا بدون سوربیتول نسبت به نمونه شاهد، بزرگ تر و دارای اختلاف معنی دار بود. به طور کلی، می توان، چنین بیان کرد که افزایش غلظت پوشش دهنده

هر چه غلظت هیدروکلوفیدها (کتیرا و متیل سلولز) افزایش یافت مقاومت بافت، سیب زمینی سرخ شده نیز افزایش یافت (جدول ۲). در سایر تحقیقات چنین حالی مشاهده شده است (۱۲). استفاده از سوربیتول همراه با متیل سلولز یا کتیرا بر میزان مقاومت خلال ها در برابر نیروی برش در مقایسه با نمونه های تنها پوشش داده شده با متیل سلولز یا کتیرا تغییر معنی داری به وجود نیاورد.

رنگ خلال سیب زمینی: رنگ بافت غده های خام سیب زمینی ویژگی مربوط به رقم آن است و می تواند سفید، کرم یا زرد با دامنه ای از سایه های رنگی باشد (۱۱). رنگ محصول در فراورده ها غالباً تحت تأثیر غلظت قده های احیا کننده است و کنترل واکنش های قهقهه ای شدن تا حدود زیادی رنگ فراورده های سیب زمینی را بهبود می بخشد (۳۳). مهم ترین شاخص کیفی فراورده های سرخ شده سیب زمینی است (۳۴).

تأثیر آنزیم بر میزان روشی (فاکتور L^*) خلال های سیب زمینی در سطح ۱٪ معنی دار بود. همان طور در جدول ۳ دیده می شود، بین مقدار فاکتور a^* نمونه شاهد و نمونه آنزیم بری شده در آب تفاوت معنی دار وجود دارد و آنزیم بری باعث افزایش فاکتور a^* شد. در حالی که نمونه آنزیم بری شده در محلول کلرید کلسیم ۰/۵٪ با نمونه شاهد تفاوت معنی داری را نشان نمی دهد.

مقایسه نتایج نشان داد که بین نمونه های تیمار شده در آب یا محلول کلرید کلسیم ۰/۵٪ با نمونه شاهد در سطح ۱٪ اختلاف معنی دار وجود دارد. تیمار حرارتی باعث افزایش فاکتور b^* شد. در واقع تحت اثر حرارت، رنگ خلال ها زرد تر شد.

بین تغییر رنگ کلی نمونه شاهد، آنزیم بری شده در آب یا محلول کلرید کلسیم ۰/۵٪ تفاوت معنی دار وجود دارد ($P < 0/01$). آنزیم بری با افزایش این سه فاکتور باعث ایجاد رنگ مناسب تر در خلال شد.

در اغلب موارد، پوشش دهی با هیدروکلوفیدها و پلاستی سایزر سوربیتول، اثر معنی داری بر فاکتور L^* خلال های سیب زمینی نسبت به نمونه شاهد داشت (جدول ۳). به طوری که در نمونه های پوشش داده شده با کتیرا (۱٪ یا ۱/۵٪) همراه با سوربیتول (۰/۰٪) روشی کمتر از نمونه شاهد بود، در حالی که نمونه های پوشش داده شده با متیل سلولز (۰/۰٪، ۱٪ یا ۱/۵٪) همراه با سوربیتول (۰/۰٪)، متیل سلولز (۰/۰٪) یا کتیرا (۰/۰٪) تفاوت

ندادند (جدول ۴). این یافته با نتایج تحقیق *García* و همکاران مطابقت دارد. (۱۲). پوشش متیل سلوزل (۱/۵٪) همراه با سوربیتول نسبت به سایر موارد دارای امتیاز رنگ، بو، طعم و قابلیت پذیرش بالاتری بود. در مورد ویژگی ظاهری، همه نمونه‌های پوشش داده شده نسبت به نمونه شاهد، امتیاز بالاتری کسب کردند. نمونه با پوشش متیل سلوزل (۱/۵٪) دارای بالاترین امتیاز تردی بود. بعد از بررسی میزان روغن، میزان رطوبت و دیگر موارد کیفی ذکر شده نتیجه‌گیری می‌شود که برای پوشش سیب‌زمینی سرخ شده پوشش متیل سلوزل از پوشش کتیرا مناسب‌تر است و نمونه حاوی ۱/۵٪ متیل سلوزل به دلیل روغن کمتر، رطوبت بیشتر، بافت و رنگ بهتر، بهترین تیمار برای پوشش سیب‌زمینی سرخ شده است. در بین تیمارهای مختلف کتیرا نیز نمونه‌های حاوی ۱/۵٪ کتیرا بهترین تیمارها هستند. وجود سوربیتول همراه پوشش‌های متیل سلوزل و کتیرا با سیب‌زمینی سرخ شده بدون سوربیتول تفاوت محسوسی نداشت. بنابراین به دلیل مسائل اقتصادی استفاده از سوربیتول ضرورت ندارد و بهتر است که از تیمارهای بدون سوربیتول استفاده شود.

کتیرا و متیل سلوزل باعث کاهش فاکتور *b** و استفاده از سوربیتول باعث کاهش این فاکتور می‌شود. در مورد تغییر رنگ کلی (ΔE)، نمونه با پوشش کتیرا (۱/۵٪) همراه با سوربیتول دارای بیشترین تغییر رنگ بود. تغییرات ΔE دارای روند منظمی نبود. در خلال‌های سیب‌زمینی پوشش داده شده با کتیرا در غلظت‌های ۱٪ و ۱/۵٪ کاربرد سوربیتول باعث افزایش قابل توجه ΔE نسبت به سایر تیمارها شد. در حالی که در خلال‌های سیب‌زمینی پوشش ΔE داده شده با متیل سلوزل کاربرد سوربیتول باعث کاهش ΔE نسبت به تیمارها شد. تغییرات رنگ خلال‌های سیب‌زمینی در اثر پوشش‌دهی طی مطالعات قبلی نیز گزارش شده است (۱۸).

ارزیابی ویژگی‌های ارگانولپتیکی تیمارهای خلال سیب‌زمینی سرخ شده: به منظور ارزیابی حسی علاوه بر نمونه‌های شاهد، آنزیم‌بری شده در آب و محلول کلرید کلسیم، نمونه‌های پوشش داده شده با کتیرا (۱/۵٪) همراه یا بدون سوربیتول، متیل سلوزل (۱/۵٪) همراه یا بدون سوربیتول به دلیل داشتن خصوصیات جذب روغن کمتر، حفظ رطوبت بیشتر و بافت ترددتر نسبت به سایر تیمارها برای ارزیابی حسی انتخاب شدند.

ارزیابها بین تیمارهای مختلف خلال سیب‌زمینی در سطح ۱٪، تفاوت معنی‌داری در ویژگی‌های حسی تشخیص

• References

1. Gould WA, Baurondi A, Hair BL. Evaluation of potato before and after storage regimes for chipping. AJPR 1969; 59: 133-42.
2. Khalil AH. Quality of French fried potatoes as influenced by coating with hydrocolloids. J Food Chem 1999; 66: 201-8.
3. USDA and USDHHS. Dietary guidelines for Americans (3rd ed.). Washington, DC: US Dept. of Agric. and US Dept. of Health and Human Serv.1990.
4. Rubnov M, Sagu LS. Fractal analysis and crust water diffusivity of a restructured potato product during deep – fat frying. J Food Sci 1997; 62(1): 135–7.
5. Mohamadi M . Study of oil uptake reduction in chips [Dissertation]. Tehran: Tehran University M.C. Faculty of Agriculture; 2001 [in Persian]
6. Darei Garmkhani A, Mirzaei HA, Kashani Nezhad M, Maghsudlo Y. Study of oil uptake and some quality attributes of potato chips affected by hydrocolloids. Eur J Lipid Sci Technol 2008; 110: 1045-9.
7. Kester JJ, Fennema OR. Edible films and coating. Food Technol 1986; 40 (12): 47-59.
8. Mellemma M. Mechanism and reduction of fat uptake in deep-fat fried foods. Trends Food Sci Technol 2003; 14: 364-73.
9. Sayre RN, Nonaka M, Wearer ML. French fry quality related to specific gravity and solids content variation among potato strips within the same tuber. AJPR 1975; 52: 73-81.
10. Imeson A. Thickening and gelling for food. London: Chapman and Hall ; 1996. p 312. 1st edition.
11. Albert S, Mittal GS. Comparative evaluation of edible coatings to reduce fat uptake in a deep-fried cereal product. J Food Res Int 2002; 35: 445-58.
12. García MA, Ferrero C, Bértola N, Martino M, Zaritzky N. Edible coatings from cellulose derivatives to reduce oil uptake in fried products. Innov Food Sci Emer Technol 2002; 3: 391-7,

13. Igoe RS. Hydrocolloid interaction useful in food system. *Food Technol* 1982; 72 - 74.
14. Pinthus, EJ, Weinberg P, Saguy LS. Criterion for oil uptake during deep-fatfrying. *J Food Sci* 1993; 58(1): 204 -22.
15. Sothornvit R, Krochta JM. Plasticizer effect on oxygen permeability of -lactoglobulin films *J Agric Food Chem* 2000;48:6298-302.
16. Funami T, Funami M, Tawada T, & Nakao Y. Decreasing oil uptake of doughnuts during deep-fat frying using curdlan. *J Food Sci* 1999; 64(5), 883 -88
17. Vasti BM. Food sensory evaluation methods: Translated by Ghazizadeh M, Razaghi, AR: Tehran: Shahid Beheshti University press 1998; 19-36 [in Persian].
18. Association of Official Analytical Chemists. Official methods of analysis of the AOAC. 15 th ed. Washington: Elsevier Science Publishing; 2005. p 1015.
19. Institute of Standards and Industrial Research of Iran, Determination of acidity in fat and oil. ISIRI no 4178, 1st revision, Karaj: ISIRI; 1992 [in Persian].
20. Institute of Standards and Industrial Research of Iran, Determination of peroxide value in fat and oil. ISIRI no 4179, 1st revision, Karaj: ISIRI;1992 [in Persian].
21. Institute of Standards and Industrial Research of Iran, consumption oil of home -properties, Determination of peroxide value in fat and oil. ISIRI no 9131, 1st edition, Karaj: ISIRI; 2007 [in Persian].
22. Jokar M, Nikoopour H, Amin Lari M, Ramezani R, Mazlumi MT. Laboratory-scale production of low-fat potato chips by coating with hydrocolloids. *Iranian J Nutr Sci Food Technol* 2006;1(3): 9-17.
23. Darei Garmakhani A, Mirzaei A, Kashani Nezhad M, Maghsudlo Y. Study of oil uptake and some quality attributes of potato chips affected by hydrocolloids. *Eur J Lipid Sci Technol* 2008; 110: 1045-9.
24. Darei Garmakhani A, Mirzaei A, Maghsudlo Y, Kashani Nezhad M. Effect of hydrocolloids on amount of oil uptake and quality of semi-fried potatoes. *J Agric Sci Nat Resour* 2009;16(3):123-35.
25. Darei Garmakhani A, Mirzaei A, Maghsudlo Y, Kashani Nezhad M. Use of hydrocolloids as edible coating to produce low-fat potato chips. *J Agric Sci Nat Resour* 2008;15(6):170-5.
26. Alipore M, Kashani Nezhad M, Maghsudlo Y, Jafari M. Effect of carrageenan, oil temperature and frying time on oil absorption in fried potato products. *Iranian Food Sci and Technology Research Journal* 2009; 5(1) 21-7.
27. Gamble MH, Rice P, Selman JD. Relationship between oil uptake and moisture loss during frying of potato slices from C.V record UK. *Tubers Int J Food Sci Technol* 1987; 22: 233 - 7.
28. McComber DR, Lohnes RA, Osman EM. Double direct shear test for potato texture. *J Food Sci* 1987; 52(5): 1302 - 4.
29. Stanly DW, Bourne MC, Stone AP, Wismer WV. Low temperature blanching effects on chemistry, firmness and structure of canned green beans and carrots. *J Food Sci* 1995; 60: 327-33.
30. Keller C , Esche F, Lyderson S. A method for localizing fat distribution in deep – fat fried potato products. *Lebensm – wiss* 1986; 19: 346 – 8.
31. Jaswal AS. Pectic substances and the texture of french fried Potatoes. *Am J Potato Res* 1969; 49: 168-74.
32. Walter WM, Truong VD, Espinel KR. Textural measurements and product quality of restructured sweetpotato French fries. *Lebensm-Wiss. u.-Technol* 2002; 35: 209-15.
33. Krause KP, Hill L, Reimholz R, Nielsen TH, Sonnewald U, Stitt, M. Sucrose metabolism in cold stored potato tubers with decreased expression of sucrose phosphate synthase. *Plant Cell Environ* 1998; 21: 285-99.
34. Tulbert WF, Ora-Smith MS. Potato processing .3 rd ed, Westport, Connecticut: AVI Publishing Company; 1975. p. 403-33.

Effects of blanching and hydrocolloid coating of pot atoeswith methyl cellulose and tragacanth on French-fries oil uptake and qualitative properties

Hoseinabadi V¹, Badii F², Gharachorloo M³, Heshmati M⁴

1- *Corresponding author: M.Sc. in Food Science & Technology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran..Email: vahidhoseinabadi@gmail.com

2- Assistant Prof. Agricultural Engineering Research Institute, Karaj, Iran.

3- Assistant Prof. Dept. of Food Science and Technology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

4-Ph.D Student of food hygiene and control, Tehran university, Tehran, Iran

Received 15 Mar, 2011

Accepted 10 Jun, 2011

Background and Objective: French fries are a food product with an upward consumption trend in Iran. Because of high oil uptake during frying, French fries are an energy-dense food item, providing a very large number of calories to the body. Therefore, efforts to reduce the rate of oil uptake by this popular food item would contribute to the public's health. The purpose of this study was to determine the effects of blanching and coating of potatoes with methyl cellulose and tragacanth on French-fries oil uptake and qualitative properties.

Materials and Methods: Strips of potato (Agria variety) were prepared, blanched in water or a calcium chloride solution (0.5%), coated with a solution of methyl cellulose (0.5, 1.0 and 1.5%), tragacanth (0.5, 1.0 and 1.5%), methyl cellulose (0.5, 1.0 and 1.5%) and sorbitol (0.5%), or tragacanth (0.5, 1.0 and 1.5%) and sorbitol (0.5%) and deep-fried. Oil uptake, moisture content, and color of the French fries were measured and their sensory properties determined and compared with those of control samples.

Results: Blanching and hydrocolloid coatings of the samples brought about a decrease in oil uptake and increases in moisture content and texture tenderness of the potato strips ($p<0.01$). Blanching in calcium chloride alone reduced oil uptake by 8.61%. In comparison with the control samples, coating with methylcellulose (1.5%) with sorbitol (0.5%) decreased oil uptake from 19.85% to 16.29%. Blanching in calcium chloride resulted in a significant 5% increase in moisture content. The hydrocolloid coatings caused significant increases in moisture content and resistance to cutting of the samples ($P<0.01$), such that the highest moisture content (44.60%) was observed in the samples coated with methyl cellulose (1.5%). Tragacanth at a concentration of 1.5% with sorbitol at a concentration of 0.5% brought about the highest resistance (211/13 Newton) to cutting. The findings also showed that hydrocolloid coatings resulted in significant increments in the L^* * b^* , a^* factors of the French fries color as compared to the control samples. However, there were no significant differences among samples with regard to sensory characteristic.

Conclusion: It can be concluded that methylcellulose is a more suitable coating than tragacanth for French fries. A coating containing 1.5% methyl cellulose is the best coating for potato strips due to less oil uptake, higher moisture content, and better texture and color. Coatings of methylcellulose and tragacanth plus sorbitol result in noticeable differences in oil uptake and other qualitative properties. However, for economic reasons it is not essential to use sorbitol in coatings for potato strips.

Keywords: French fries, Fried potatoes, Sorbitol, Methyl cellulose, Tragacanth, Fat reduction